

Físicament no cal descriure'l, tots el coneixeu. Doncs anem al gra i estigueu atents:

—*La vostra fitxa personal quina és?*

—Vaig néixer a La Ferreria de Santa Eulàlia de Ronçana, el dia 16 de juliol de l'any 1888. El meu pare es deia Jacint i la meva mare Josepa, sóc l'únic noi, però tinc tres germanes.

—*Sempre heu fet de ferrer?*

—Sí. Vaig seguir l'ofici del meu pare. Amb ell va néixer la nostra dinastia de ferrers que encara perdura, ja que el meu fill i el meu nét també ho són.

—*A quina edat vàreu començar a treballar?*

—Als tretze anys.

—*Abans dels treze anys, què fèieu?*

—Anava a collegi.

—*On?*

—Primer a un collegi que hi havia al lloc que ara se'n diu a Can Vila Vell, després a Can Mallorca i posteriorment a Sant Simple i també a una quadra que es va habilitar a Can Colom.

—*Com es deien els mestres que heu tingut?*

—Mn. Ponsa, que era el Sr. Vicari de la Parròquia. El Sr. Dasquens i el Sr. Rebullida.

—*De quin dels tres guardeu més bon record?*

—Del Sr. Dasquens. Era molt seriós i ens feia anar molt rectes, però ensenyava molt. Mn. Ponsa era molt bo però no tenia tanta autoritat i el Sr. Rebullida era un bona fe i li fèiem veure la padrina. Ara que sóc gran m'adono que en fèiem un gra massa.

—*Quants éreu a l'escola?*

Normalment de 45 a 50. Del Rieral de 15 a 20. Nosaltres sempre ens esbatussàvem amb els de la Serra Granada i La Sagrera, però no per l'instint de fer mal, sinó per mantenir l'esperit de supremacia sobre els altres.

—*Deixat el collegi i posat a treballar de ferrer, quines eren les feines que fèieu?*

—Les normals i corrents de tot ferrer.

—*I la manxa de la fornal qui la fèia anar?*

—El primer que es presentava. Per fer això no es necessitava aprenentatge.

—*Quan us vàreu responsabilitzar del taller?*

—Als quinze anys. Ho recordo com si fos ara. El meu pare em va dir: «D'avui endavant et cuidaràs de ferrar els cavalls tu». El primer que vaig ferrar va ésser el d'En Francesc Molins, de can Molins, i el segon el de can Tabaquet de la Serra.

—*Quines eines eren les més corrents en aquell temps?*

—Magalles, relles, fanges, etc. La fanga era la més usada. En llossàvem unes vuitanta cada any.